1 pta

C-54.10

1

Arm.	Pres.	C.	
189	I	7	23

Los fills de Catalunya

Acte tercer.

R. 313278

MS. 212/3

Acte tercer

Quadro primer

(Interior de la casa de D. Mariano – Decoració al fondo, y un relotje de capsa que hi càpiga un home dintre. Porta á l'esquerra que comunica ab lo resto del pis y al costat una finestra que dona al carrer. A la dreta un quartet y una taula-escriptori. Mobles de facil trasport al arribar á la mutació. Sobre la taula una candela encesa – Es vespre –

Escena I.

(Irene sentada al escriptori en actitut d'escriure – Mentres diu lo que segueix la música melopea)

– Música –

Irene. Lo pas es mol atrevit
pro la situació 'l reclama,
y estich resolta á acabar
enredos y saragatas.

L'Enrich y jo aquesta nit
nos hem de véurer sens falta;
es precis, perque al inglés,
segons se veu, no l'espantan
ni las amenassas d'uns
ni 'ls desprecis de las altras.
S'en riu de tot lo del ball,
y de tot lo que en la fabrica
ahi li va succehir;
ell te conquistat al pare
que á pesar d'estar veyent
tots los embolichs que 'ns arma
no te energia com cal
per tréurel d'un cop de casa.
~~Pro jo y l'Enrich lograrém~~
~~enfonzal d'una vegada~~.
Per xo 'm convé fé l'esfors
d'escriurerli aquesta carta.

(Se posa á escriurer y á poch
apareix Mr. Groch, que veyentla
entra sense fé ruido.)

Escena II.

Yrene - Mr. Groch -

Mr. Groch - ¡Ella!... ¡escribiendo!... ¿quien sab
que es ello?

Yrene — Ja está acabada

Mr Groch ¿Ser esto alguna pegada
para trastornarme el cap?
Mas no; mi decirme el cor
no serlo y nada ho confirma.

Yrene Are posemhi la firma

Mr. Groch ¿Será una carta de amor?
Si mi supiera lo que és
ser yo entonces muy contento;
si no saberlo, rebiento...

Yren (sentintlo) ¡Ah! (amaga la carta al escriptori.)

Mr. Groch (fingint no adonarsen) Señorita.

Yrene (alsantse contrariada) L'inglés!

(Acaba la melopea
seguint la música)

Mr. Grosch- Sorprendida, al verme,
la carta ha amagat;
esto me asegura
que no voy errat.

Irene- Ab molta llestesa
la carta he amagat
y estich convensuda
no se'n ha adonat.

Mr. Grosch- Fingir me conviene

Irene Fingiment convé

Mr. Grosch- Si aquí mi quedarme
lo cierto sabré

Irene Si me'n vaig y l' deixo
se'n n'irá també.

(Repeteixen á duo los quatre
versos últims.)

Mr. Grosch- Si osté dispensarme
mi quererle hablar

Irene Ja estich mes que lipa
de sentí 'l parlá

Mr. Groch- Nomas cuatro motes

Irene Sentirlo no puch

Mr. Groch Uste ser ingrata

Irene (escarnintlo) I usté mol tossut.

Mr. Groch Decir que es en vano?

Irene No sigui mossol

Mr. Groch Mi hacerle amor siempre

Irene Vosté 'l que fá es l'ós.

Mr. Groch De modo que Enrique
desbancarme amí?

Irene Per mes que li pesi,
ha d'ésse l'Enrich.

(ademán d'anarsen)

Mr. Groch Escuche. (volguentla detenir

Irene (Retxassantlo) Retíris (

Mr. Groch Se marcha?

Irene Com nó.

Mr. Groch Oh, rabia!...

Irene Rabihi.

Mr. Groch Rebiento!.

Irene Milló!. (se'n vá.)

Mr. Groch — Pues mi querer eso;

(després d'assegurarse
qu'està sol.)

no te duermas Groch.

(corra al escriptori, s'apodera
de la carta y baixa al prosceni.)

Escena III.

Mr. Groch.

Declamat.

Mr. Groch — Esta ser la carta (després de llegí un rato) ¡cielos!...
no es embustero mi cor;
ser una carta de amor
que me revienta de celos!
(llegint) "Enrique mio..." (parlat) ¡ay! á pique
la esperanza se me vá;
si Enrique es de ella, ~~[illegible]~~ está clá
que ella ja deu sé de Enrique
Muy ruco yo estar, muy asa
no vigilando el asunto;
¿que leo? (llegint) "... a las ~~doce~~ diez en punto
te espero esta noche en casa.

Si te es posible venir
dile á Peret que haga raya"....
(vardat) ¡Decirle á Enrique que vaya!...
(rabia) mas, no poderse decir!...
¡Una cita!... claro 's vèu.
¡Con un hombre!... ¿quien lo abona?...
Si fuese con una dona
mi no saberme tan grèu
~~Mas con un hombre!... ¡oh! ¡sa intent~~
~~frustrado quiero que siga.~~
~~Mi temblar como una higa~~
~~en el arbol, quan fa vent.~~
Yo á su padre esplicar tot
ya que á otro cita ha dado;
si ami ~~me~~ haberme citado
yo no haber dicho ni un mot.
Mas ahora bien vendrá
con padre de ella pescarlos;
mi no querer ocultarlos:
yo vengarme (ruido dins) ¿quien será?...
(despues de tornà la carta à puesto se passeja com si tal cosa)

Escena IV.

Mr. Groch – D. Mariano –

Rosa – Arcís – (las dos últims portan un cove tapat que figuraría esser plé de dulces. Arcís portaría unas sabatas á l'altre má y no las deixaría may.)

D. Mar. (á Ros. y Ar.) Per are deixeulo aquí.

Mr. Groch – Don Mariano.

D. Mar. – Ola; que hi ha?

Mira, ja he fet provisió
pe'ls que vindrán á donar'm
la serenata, á quest vespre.

Sr. Arcís (á Ros.) Ting intencions...

Rosa (á Arcís) ¡Ey! no val

Arcís (á Rosa) Ay! si'ns deixessin solets!..

Mr. Groch – Ante tot, quererle hablar
de Perret.

D. Mar. – ¿Altra vegada?

(á Ros. y Arc.) Are anemho colocant
ab mol cuydado aquí sobre (escriptori)

Mr. Groch – Y de su xicota.

¡Bá!;
¿ja tornem á tenir guerra?

Mr. Grosh- Muy al revés, tener pau.
(Perret saber mi flaqueza (senyala magnesia)
y he de ayudarlo)

D. Mar- ¿ Endevant

Mr. Grosh- El caso es recomendarlo....

D. Mar- ¿Per mes dinés?

Mr. Grosh- Natural;
ser un hoy que lo merece
y como quiere casar
con Marieta... conveniente (senyala guantes)

D. Mar- (Ahi 'l volia escanyá
y avuy lo defensa) Bueno
ja 'n parlarém. (moviment d'anarsen ahont son Rosa y Arcis)

Mr. Grosh- (deturantlo) Es que hay mas.

D. Mar- ¿Encare mes?

Mr. Grosh- Yes.

D. Mar- Esplícat.

Mr. Grosh- Perret mismo ami encargar
pedir á osté ser padrí
de su casamiento.

D. Mar- Avant;

aquest vespre aixís que pleguin
del traball, "féslos fruijà. (amenaçant)

Mr. Groch. Haber otra casa. (estranyant)

D. Mar. (contrariat) ¿Un altra?

Mr. Groch. (titubeijant) Yés... mi... darle... á osté....

D. Mar. Ja hi càygoh;
los bons dias perque 'l passi
bé, demà, que es lo meu sant.
¿eh?

Mr. Groch. Yés... pero...

D. Mar. (á Ros y Arcís) Aixó son tabalos
no 'ls aixafis, Arcís.

Arcís. Cá!

D. Mar. ¿Que dejas?

Mr. Groch. No ser de dias
lo que mi quererle hablar

D. Mar. ¿Y donchs, que son?: digas.

Mr. Groch. (ab misteri) Nooches

D. Mar. No 't entench....

Mr. Groch. Ser esto un cás

D. Mar (cremat) ¿Es dí que hi tornem á ser?...

Mr. Groch (indicantli que no ovidi per Rosa o per Arcis.) No convenir

D. Mari — (cremat.) Tots plegats

crech que m farèn torna tero

sempre m farèn fé ls gegants.

Vina. (seg'n van los dos).

Escena V.

Rosa. Arcis.

Arcis. (content) Ja ns han deixat sols.

ay qu'ets maca!...

Rosa. Qu'ets babau!...

Arcis. T'estimo mes que l'empleyo

que tinc d'agutzil.

Rosa Ay gat.

Arcis ay Rosa (agafantla per la cintura)

Rosa (fingint Eu? cridaré!...

Arcis. ~~No hi puch fe mes,~~

~~quan te veig rentàn los plats~~

~~que 't trontollas com las borlas~~

~~del meu basto d'empleyat~~

~~m agafa, aixi, un mal de ventre,~~

~~la sang se me 'n puja al cap~~

~~y vaja... jo...~~

~~Rosa (contrariada)~~ ~~Cridarà~~

Arcis. Aixó no ho fassis pas may:
sabs que tinch enteniment.

Rosa. ¿Y alló que m'en ~~vols~~ esplicà?

Arcis. Are per are no puch
tenim poch rato.

Rosa (contrariada) ¡Ni may!

Arcis. Es que es mol llarch, creume.

Rosa Escusas!

Arcis Ja ho veurás si ho es de llarch!

Rosa Donchs quan ho sabré.

Arcis A la nit.
ey, si es que á tu no 't sab mal.

Rosa — ¡Una cita!... ~~[illegible]~~ ?

~~Arcis~~ — ¿Qui millò que jo 't podria citá?. ~~[illegible]~~

Rosa — soch, agutzil... ¡y de nit!...

Arcis — Bam que jo só autoritat
no 't fassi pò.

Rosa — No me'n fio

Arcis — ¿Y si duch la vara?

Rosa — ah!; la vara es sols lo que 'm tenta

Arcis — bam que no teim ni un quart
de dia, es que jo pensaba ~~Jo pensaba~~
aquest vespre aprofitàl

Rosa — ¿Y ahont vas ab'questas sabatas?

Arcis — Es que les haig d'enllustrà.

~~Rosa — Tot avuy que las passejar.~~

Rosa - Be; y á quin hora?

Arcis — A las ~~[illegible]~~ deu aquí mateix.

Rosa — Convinat.

Arcis. Aixó si ni Don Mariano ni ningú ho olora

Rosa — Es clá.

Arcis - Jo me 'n asseguraré, y si no hi ha cap fracás qu' ho impideixi, fare ratlla á Don Mariano.

Rosa - Be está.

(baix) Sento soroll.

Arcis — Fem lo tonto

Rosa (mirán) La senyoreta

Arcis - Me 'n vaig (se 'n vá ab lo cabá)

Escena VI.

Rosa - Irene.

Irene — Rosa

Rosa — Senyoreta.

Irene — Escolta.

¿Has vist á en Groch?

Rosa — Se'n ha anat

já fá ~~molt~~ un bon rato, d'aquí.

Irene — ¿Tot sol?

Rosa — No; ab lo seu papá.

Irene — Has sentit de que parlaban?

Rosa — No.

Iren (escriptori) ¿Qui ha obert aquest calaix?

Rosa — Tampoch.

Irene (Ellaquentla) Donchs té, aquesta carta

dúla á en Peret al instant

perque la dongui al Enrich

immediatament.

Be está.

(Rosa se'n vá ab la carta.)

Escena VII.

Irene.

Música.

Irene — La jugada que preparo

compromet lo meu honor,

mes que hi fá si tinc en cambi

del Enrich segú l'amor.

Ell m'estima y jo l'estimo
pro l'inglés nos doní neguit;
per xo un plan ab ell jo penso
convinar, aquesta nit.

—

Es un plan que si no falla
l'Enrich ha de sé y cap més,
perque jo porto la idéa
de treure d'aquí al inglés.

—

Y ho lograrém
sense fatich
si es que 'ns veyém
aquest vespre jo y l'Enrich.

—

(Se sent l'esquella de la fábrica)

Escena VIII.

Irene _ Marieta _ Peret _
Roch _ (á poch) Rosa.

—

Roch _ Senyoreta.

Irene _ Roch, Marieta,

¡ola! tu també Peret?

Marieta Hem de vénre al seu papá

Irene ¿Y aixó? ¿fó que passa?; expliquèus.

Per (á Ire) (Ja he dat la carta al Enrich)

Iren (á Per) (Y al papá ¿l'has vist?)

Per (á Irene) (També)

Iren (á Per) (¿Que has fet, creu ó ratlla?)

Per (á Irene) (Ratlla)

Irene (¡Gracias á Deu que'ns veurém!)
Are expliquemme que passa

Peret. Escolti, l'hi explicaré:
Ahí, avans que jo sortía
d'aquí, per dú 'l recadet
que 'm vá doná per l'Enrich,
vaig ensopegá ab l'inglés
que cremat y tirán pestas
mes serias que cap jurhèm,
volia trencarme 'l coco:
jo, que no tinc mes que aquest
y se 'l que 'm costa, guadránini
vaig dirli l' que vaig volguè.

que era un tanoca, un sibeca,
y que no feya cás d'ell
perque sabia que sempre
portaba lo gegants (senyala la braguesa)

Tots— Ben fet.

Per. Jo esperaba una tronada
pro ¡cà!, res d'aixó, al revés;
al sentir que li cantaba
las veritats tan clá y tan net.
(remedantlo)— "Por Dios, Perret, no decirlo
á nadie"— vá di 'l benehyt.
— "Jo hablar á D. Mariano
y hacerle dar mas dinés."
Jo no'n vaig fé cas, pro avuy
sense sapigué 'l perqué
nos ha dit que 'l seu papá
ha de renyens á tots tres

Roch Potsé ~~m'ha tramat un altra~~ ns arma un llas, lo pillo.

Irene Qui sab, tot podria sé.

Mariet ~~Ho sembla que sia~~ Potse embutlla mes la troca.

~~Irene~~ ~~En tal cás~~

Irene — Li sortiria al revés
perque avuy n'he pensat una
que conto que lograrém
ferlo saltar.

Mariet — Tant de bó

Roch — Aixó se fongués

Peret — Amèm

Iren. — ¿Que faig avisá al papá?

Roch — Si, si.

Per — Jo crech que convè

Iren. — Rosa... Rosa... (cridant)

Rosa (apareixent) — Ja ving.

Irene — Digàs
al papá, que l'esperém.

Rosa — No es á casa.

Irene — Y tardará
mol á vení? ¿ho sabs?

Rosa — No ho crech
(Me sembla que 'n passa alguna)

Per (á Iren.) — (Potsé aquesta...)

Iren (á Per.) — (Ja ho sabrém)

Escolta Rosa

Rosa — Que mana

Iren- ¿Ab qui ha sortit?

Rosa. — Ab l'inglés

Per (á Ros) Y no sabs perque 'ns vol vénrer
l'amo?

Rosa — Això sí que no ho sé
només he estat reparán
que parlaban en secret

Per — L'amo ¿li feya bona cara?

Rosa — Cá!, deixaba aná uns renechs....

Roch- Malu.

Mar — La cosa perilla

Iren — Tinguèm tots enteniment
di crida anixoni

Mar y Roch- — Vaya

Irene- Jo avuy, já ho acabaré

(á Rosa) Ves á véurer si ha arribat.

(Rosa se 'n vá)

Irene — Are convé sapiguèm
si es degoig ó es de doló

aquest misteri

Rosa (entrant depressa) Ja vé.

Escena IX.

Dits — Don Mariano, tot enguantat — Mr. Groch —

Mùsica.

Peret. Veig que fa mala carota.
Mariette No sé pas lo qué será.
Irene De que's tracta no'n se jota
Roch — No comprench lo que voldria.
D. Mariano (desde la porta d'entrada) Me'n alegro de trovarnos
reunits com nos trovém
perque tots hem de parlarnos
Tots — Cregui que'ns en alegrém
Mr. Groch — Mi donarles la alegria
D. Mar (vaixan al prosceni) Escolten que parlo jo
(Rosa i Irene li miran l'es-
-quena que hi durá
una ratlla grosa de guix.)

Rosa _ (¡Rabia!)

Irene _ (Rabia! ¡ja ho sabia

Tots los demés Escoltemlo ab atenció.

—

D. Mar. (á Per.) ¿Tu vols la pubilla? (per Marieta)

Peret. La vuy com ningú

D. Mar. (á Marieta) ¿Tu al hereu estimas? (per Peret)

Marieta _ Te 'l meu cor segú.

D. Mari _ (á Roch) Y á vos lo casori

¿vos agradará?

Roch _ Si han de ser felissos

já 's podens casá.

—

Sen així jo vos demano

ser padrí del casament

y desd'are á tots vos dono

doble sou per feus contents.

—

Mar. Roch Per (á D. Mariano) Mil gracias, mil gracias.

Irene { de 'ns gira la sort.

Rosa { de lo gira la sort.

D. Mar. Aqui hen de donarlas
es al senyó Groch.

Mariета, Roch, Per. (á Mr. G.) L'hi agrahim tanta finesa
Mr. Groch – Mi hacer todo lo que puch.
Irene (intenció) (Los gegants han fet l'efecte)
Rosa (per Mr. Groch) (No hi es tot á ben segú.)

D. Mariano – Desde avuy, entre vosaltres
los regannys han d'acabá;
sempre hi ha d'habé alegria,
y hem de viure sempre en pau.
Tots – Desd'avuy, entre nosaltres
los regannys han d'acabar;
sempre hi ha d'habé alegria
y hem de viure sempre en pau.

Declamat.

Roch (á D. Mar.) L'hi repeteixo las gracias
Iren (á Ros. per Mr. Groch) (Veig que 's torna mol humil.)
Mr. Groch – (á Per) (Si tu no decirlo á nadie

lo dels gegants...)

Per (á Groch) (¡Qu' haig de dí!)

Roch (á D. Mar) Ara dispensi, pro es tard.

D. Maria. Si, si; tot hom á dormir.

Mariet. Passin ho bé

D. Mariano. Avant

Peret. Conservis

D. Mari (á Ire y Ros) Ja 'ns en podém (se 'n ván) aná al llit.

Irene ¿Y la serenata?

D. Maria ¡Ca!

Mr. Groch Ja bien sentirla dormim.

Iren (á Rosa) Donchs aném (se 'n ván)

D. Mariano (baix) Nos convenia quedar sols.

Mr. Groch (mirant á tot arreu / tancant la porta) No haber perill.

Escena X.

D. Mariano - Mr. Groch -

Mr. Groch - (mirant lo rellotje) Senyor Mariano, ser l'hora

D. Mar. Mister Groch, ¿voldrí que 's cert?

Mr. Groch - Mi haber leido la carta

pivarlo yo.

D. Mar.- ¿Donchs, que fem?

Mr. Grosh.- Usté con la luz, al cuarto
puede entrar, y sin diré
á esperar, hasta que mi
le dé aviso.

D. Mar.- Ja está entés.

Mr. Grosh.- Yo dins la relojamienta,
~~En el reloj mi ocultarme~~
ocultarme, y cuando estén
~~y cuando los dos estén~~
aquí, mi hacerle la seña

D. Mar.- Y ¿quina senya ha de ser?

Mr. Grosh.- Tirar el despertador
muy fuerte.
~~del reloj~~

D. Maria.- Donchs bueno, anem.

(agafa 'l llum y se dirigeix al quarto)

(Si es veritat com ell soposa
fins crech que la mataré)

Mr. Grosh.- (Por fin quedaré vengado)

(à D. Mar.) Cuando mi tirar... (senyalant 'l relotje.)

D. Mar.- Entés

(D. Mar. se fica al quarto)

Mr. Groch — (tancantse dintre del relotje) Ser esta segunda parte
d'estar á dins de l'Herém.

(Tanca la caixa del relotje. Ratet de silenci — Escena completament fosca — Apoch tocan les ~~dotze~~ deu del relotje ahont s'ha amagat Mr. Groch ~~)~~ aquest se li veu la cara pel vidre del centro que composarán algunas bangas pintadas á la capsa)

Escena XI.

Rosa — apoch Sr. Arcís.

Rosa (apoch á poch y palpant.) Es l'hora; ningú us pot veure;
tot'hom dorm y aixó está fosch;
crech que 'n he fet un xich massa
casi be tinc mitxa pó!.
Si us hi atrapés Don Mariano
ay pobrets!... (s'atura á mitxa escena)

Sr. Arcís (surt caminant á puntetas) No fém soroll.

Rosa — Sembla que sento trepitx

Sr. Arcís — Me sembla que no estich sol

Rosa — Deu se l'Arcís.

Sr. Arcís. — Deu ser ella;

Rosa — vegém si la trobo donchs.

(comensa á palpar)

Rosa (trepantse) Arció?

Sr. Arció — Roseta?

Rosa — No cridis

Sr. Arció Dom la ma.

Rosa — Aqui tens las dos.

Sr. Arció ¿M' esperabas?

Rosa — Fa poch rato

Sr. Arció ¿No'ns poden pas vèurer

Rosa — No

Sr. Arció I que'n deus sé are de maca!

Rosa ¿Ire no ho sabs?

Sr. Arció — Com qu'estam fosch!

¡Ay!, Rosa, si't pogués vèure

Rosa ¿À galet?

Sr. Arció — Já morro y tot.

Es tant lo goig qu'are sento

qu'hasta ~~estich tot~~ 'm ve, aixi, un tremolor...

Rosa ¿Vols oli?

Sr. Arció — Tant cert; si'm vejessis

dirias qu'estich febrós;

hasta conto que'm tremolan

Rosa - ¿Que?
Sr. Arcis - Las borlas del bastó.
Rosa ¡Are vejas!
Sr. Arcis - No t' enganyo,
á fé d'agutzil que soch.
¿Vols fé un cambi?
Rosa Si m' agrada.
Sr. Arcis Es mol sencill.
Rosa Vejám donchs.
Sr. Arcis - Dónam, tú ami, una abrassada
y jó á tú t' daré un petó
Rosa - Vaya un cambi!; d'aquest modo
tu hi guanyas per dos cantons
Sr. Arcis - Aixó avuy!, femho al revés,
d'aquest modo... (al moment que
vá per abrassarla
sona lo despertador)
Rosa (sorpresa) ¿Que 's aixó?
(se quedan tots
dos parats, mentres
+ ab llum,
surten D. Mar. + ej Mr. Quack.
Petita pausa.)

Escena XII

Dits_ D. Mariano_ _Mr. Groch_

Sr. Arcis (sorprés) ¡Don Mariano!

Rosa_ (") ¡Don Mariano!

Sr. Arcis ¡Mister Groch!

Rosa_ Ay!, Mister Groch!_

D. Mari. (cremat) ¡Infames!

Mr. Groch_ (content) (Mi estar vengado.)

D. Maria (adonantse que son uns altres) ¡Que miro?

Rosa Perdó!

Sr. Arcis_ Perdó!

D. Mar (á Mr. Groch. cremat) ¡Ho veus! ~~Vostè~~ Tu m' has enganyat.

Mr. Groch_ Mi equivocarme.

D. Mar. (á Mr. Groch, cremat) ¡Talós!

Mr. Groch_ Yo hacer tiempo estar de pega (m' han bien aixafado l' ou!)

Rosa ¡Perdó!

Sr. Arcis ¡Perdó!, Don Mariano!...

D. Mar_ Es dí, que á n aquí tots dos me feyen aguantá la capa?

Sr. Arcis_ (Va per los que aguanto jo)

D. Mar (al Sr. Arcis) Principis d' autoritat falta aixís á un regidor!...

(á Rosa) Y tú, ¿que hi dius poca pena?
Rosa - Es que anàban de debó.
D. Mar - Oh, ja 't crech; no cal que 'ho diguis
Sr. Arcis - Vol dí ab bonas intencions.
¿No hi tornaren més?
Rosa - L'hi jura
D. Mar (á Sr. Arcis) ¿Y tu?, respón!
Sr. Arcis (per un entorn) Jo.... tampoch.
D. Mar - Donchs ja us perdono.
Rosa y Sr. Arcis - Mil gracias
D. Mar - Pero ab una condició.
Rosa ¿Quina?
D. Mar. Que hos en de casá
Sr. Arcis - (Aixó ja es mes carragós.)
Rosa Ja ho desitxém.
Sr. Arcis - (Si ho sabias!)
D. Maria - Ho desitxeu? millò donchs.
(á Mr. Groch) Ja ho veus, m' hasfet fé 'ls gegants
Mr. Groch - (Peor ser portarlos yo.)
D. Mar. Per xo millò; no'm sab greu.
(á Sr. Arcis) Ets retirat.

Sr. Arcis (sengutain guantas) No tinc prou.

D. Maria – Que vols di?

Sr. Arcis – Que no puch viure
sense treballá.

D. Marian – Massol!;
vejam si m' entendrás are:
vinc que t' en vagis.

Sr. Arcis – ¿Per hont

D. Maria – Per la porta.

Sr. Arcis – Ja entenia
per un altre puesto

(ai Rosa) (Adios)

(se 'n vá)

Mr. Groch – Mi tambien querer anarsen ~~anarmen~~ ~~(sen va)~~
si osté permitir...

D. Maria – – – – – – – ¿Per hont? ~~Deixala~~

Mr. Groch – Per baix... á pendre la fresca.

D. Maria — Conviente pues. ~~Hasta demá~~. ~~Tu Roseta~~

Mr. Groch (anantsen) —— Estar bò.

D. Mariano – Adeu – Are, tu Roseta,
ja te 'n pots aná, si vols,
á dormí.

Rosa (prenén lo llum) Bona nit tingui

D. Mar – ¿I are, que 'm vols deixá fosch?

Rosa – Com no tinc altra candela

per ma l llit.

D. Marianno ~~Rosa~~ — ¿No?

Rosa — No senyó

D. Mar — Donchs hi hauràs d'aná á las fos-cas.

Rosa — Be; com vosté vulgui.

D. Maria — I donchs

be has vingut sense á la cita

Rosa — Es que 'm pensaba...

D. Mar — Xiton!;

já veuras, prén la candela,

jo encendré mistos si es fosch.

(Rosa se 'n vá ab la candela y's queda D. Mar- sol y á las foscas)

Escena XIII.

D. Mariano. á poch Irene y Enrich — ~~després Rosa~~

D. Mariano — Hi estat de sort, ben clá 's veu,

Mister Grosch s'ha equivocat;

si al revés hagués estat

¿ahont fora are l'honor meu?.

May mes me 'l creuré d'un mot

si tot li surt al revés;
éll prou diu sempre que-yés,-
pro jo crech que no hi es tot.
Que no 'm vinga ab mes diguitas;
¡ferme dubtar de l' Irene
soposám lo poca pena
que-s noya que dona citas!
Ella tan bona fé aixó
jo no entench aqui l'hi acut

Iren (sortint de puntetas) Ja es l' hora; ¿si hawrá vingut?
D. Mari ¿Que ó estrany; sento remó.
Irene Ay Deu, si l' pare ho sabés
D. Mar Algú s' acosta.
Irene M' matava
D. Mar. ¿Qui deu sé?; si ho preguntava...
pero no, no diguem res.
Irene - ~~[illegible]~~ Estornudém ¡jem! ... ningú
D. Maria - Per lo que noto l' qu'ha entrat
se ven qu' está refredat
y vol que l' escalfi algú
Irene (torna a ~~tossir~~ estornudar) ¡Jem! ...

D. Mar. Ja hi torna; ¡que l' te port!
tindrá de pendre pastillas;
(Irene s'adelanta palpant)
sento ressech de faldillas....
¡si fos ella!... per favor
fem que no ho sigui! Tossim,
aixi sabrá que som dos
¡Tem!...
Irene ¿Enrich? (Entra Enrich.)
D. Mar. (Ella! fem l'ós.)
Enrich. Irene! (s'adelanta y agafa la má de D. Mariano creyent que es la d' Irene)
D. Mar. (Aquestas tenim?.)
Irene Ja ets aquí?
Enrich No he pogut ants:
¿m'esperabas?
Irene A fe, sí.
(Irene agafa l'altra má de D. Mariano. Quedan col·locats al mitx de l'escena y D. Mariano entre 'ls dos.)
D. Mar (Si m' haig d'está gaire aixi

no guanyaré prou per guants)

Enrich ¿No'ns sent pas ningú?

Irene Ningú

Enrich ¿Es dí qu'estém sols?

Irene Si; sols.

D. Maria - (No pas del tot)

Enrich - Y que vols

que'm has citat?

D. Mar - (De segú

que no deu sé per resá)

Irene Si t' hi fet vení sols és

perque no vuy al inglés

y 'l pare m' hi vol casá

Com que á tot estich resolta,

t' hi volgut veure, perque

me diguis tu 'l que'm de fé

Enrich - No t' encaparris y escolta:

D. Maria - (Escoltém; segons que digui

li marco ls dits á la cara)

Enrich - Tu, al moment dius al teu pare

que m' estimas; que no sigui

testarut; que 'l cor no 's vén;
que si ab l'inglés ets casada
sempre serás desgraciada.
Que 's permi 'l teu pensament.
Per altra part, jo, sens treva
l'hi vindré á solicitá
formalment, la teva má
D. Mar (tinó que 't planti la meva.)
Enrich. Si aixis no logressim res,
ho lograriam de sobras
en últim cás, dantli provas
de que l'engaña l'inglés.
Irene Es veritat; ja es refrán vell
per mes que 'l pare no ho nota.
D. Maria (¿Qu'en Groch me fá la patota?;
si fos veritat, pobre d'éll!)
Enrich No estiguis, donchs, neguitosa
D. Mar. (Jo ho estich, y si m' altero!...)
Enrich D'un modo ó altre, jo espero
que serás la meva esposa
Irene ¿M' estimas?

Enrich – Si com un misto
me sulfuro, al costat teu.

D. Maria – (Ants me feyan dur la creu
pero are 'm fan fé de cristo.)

Enrich – Si goses!

Irene – Que?

D. Mar – (Donchs gosa, apa!...)

Enrich – Te voldria fé un petó.

Irene – Tant com un petó!

D. Mariano – (D'axó
s'en diu aguantá la capa)

Enrich – No es pas tant!; los dos sols som
y may ningú 'n sabrá rè.

(Fa un petó á D. Mariano)

(sorprés) ¿Y are? Irene!...

D. Maria (rient) ~~fort~~ (Ja, ja!...)

Irene – ¿Que?

Enrich – ¿Que 't deixas la barba?

Irene (sorpresa) – Com!

Enrich – Ho jo estich preocupat
ó tu tens pel á la cara

D. Mar. (cremat cridán) Qui te pels es lo seu pare
que tot aquí ho ha escoltat.

Enrich Don Mariano!

Irene 'L pare aquí!

D. Mari (cridán) Rosa llum!

Enrich ¡Bona l'hem feta!

Escena XIV.

Dits - Rosa - ab la candela encesa
estupefacció general - moment de pausa)

Rosa Don Enrich!... La senyoreta!...

Irene Perdo!

D. Mariano ¡Qui ho via de dí!....
Tot ho he sentit, tot ho sé,

Irene (Qui ho ha dit?.)

D. Mariano ¡Vaya uns dermans!...
~~si'ls hem lligat presa las mans,~~
sempre 'm faréu fé 'ls gegants!...
~~y ara m'hem fet fé 'ls gegants~~

Enrich (á Iren) (Potsé l' Inglés)....

Irene Ell deu sé.
~~perdó los vosaltres també.~~

Enrich Es di donchs!....
Que equivocats
l' ~~at~~ un per l'altre m' haben prés.

Rosa (Que 's estrany!..)

D. Maria (Nosa ha sorprés;
los dos som los enganyats.)

Irene- No ha estat mala la jugada.
Enrich- Ja'm semblaba que las mans
eran grossas.
D. Mariano Aquests guants
tindrán d'aná á la brigada.
Enrich Ja donchs que tot ho ha escoltat
y no ho podém desmentí,
déixins casá, fent així
dels dos la felissitat.
Mister Groch es un brivó
que l'enganya.
D. Mariano ¡Qui ho diria!
Enrich Ixi per gendre l' premia
l'engany seria pitxó.
(suplicáu) Calmi, donchs, nostres neguits!...
Irene (") Pare, dessideixis prompte!...
déixins casá!..
D. Mariano ¿Y ab que conta?
Enrich- Home; jo conto ab los dits.
Ab ells tinch lo necessari
per a viurer.

D. Maria ¿Vu és pianista?
Enrich – No senyó; soch periodista.
D. Mar. – Es di, qu escriu.
Enrich Al diari
Irene (á Ros.) (Nos ha descobert.
Rosa (á Ir.) (¿També?
dondos no ha estat pas la primera.)
D. Mar. (á En.) I no té cap mes carrera?
Enrich. Si senyó; la d'inginyé.
D. Mar. – Ja 's veu que 's sab inginyá. (intenció.)
Enrich Ab ella faré grans plans.
D. Maria Es di que vol fe obras grans
com l'himne de Panamá?
Rosa (á Ir.) (Jo també hi estat sorpresa)
Iren (á Ros.) (¿Tu també?)
Enrich (á D. Mar.) Tant com aixó!
Rosa. (á Ir.) M'estaba ab l'Arcis.)
Iren. (á Ros.) (¿Si?)
Enri. (á D. Mar.) Jo.
so mes modest.
D. Maria Oh! ¡ab empresa...
(D. Mar. calla al sentí ~~canti~~ una música y un coro baix de la finestra.)

Enrich ¿Qué's aixó?

D. Mar. (content) Una serenata;
com que 'l meu sant es demá
me vólen felissitá.

Rosa. No arman poca sarazata!

D. Mar. (á Ros.) Vejám obra la finestra.

(Al obrirla Rosa se veu claró d'atxas al carrè.)

Enrich Deuhen se 'ls travalladós.

(á Iren.) (Sembla que no está queixós)

Iren. (á En.) (Ja avria armat més palestra)

(Quedan ~~en cart~~ escoltán lo coro. hasta que s'acaba)

Veus. (al carrè) ¡Viva Don Mariano! ¡viva!...

D. Mar. (als de baix) Gracias, gracias!.. (als de dins) tot aixó
lo cor m'ompla d'emoció.

Enr. (á Iren) (Jo crech que al fi....

Rosa (soroll dins.) Algú arriba.

(silencio al carrè.)

Escena última.

Dits. Sr. Arcis y TrabalIadors. y Marieta - Peret - Roch -

Traballadoras luego Mr. Grook.

ce

Ja Arcis (desde la porta) Permiso?..

D. Mar- Alanta

(Entran, primer Mar. Roch, Per-)

Yrene - (sorpresa) (amuntlla i tapa) Marieta!

Per- (") ¡Enrich!

Enr- (") Peret!

Roch- (anantlo á saludar.) Don Mariano!

Enr (á Mar y Per.) (Ja hem enrorrat aquell mano.)

Marieta, Per (á Enr) (¿ Al inglés?.)

D. Mar- (content.) Prima brometa!

(Entran traballadoras y traballadors)

—— Música ——

Traballadors- Que Deu lo guart Don Mariano

Traballadoras- Don Mariano Deu lo guart.

Tots- Tots plegats venim á darli

lo bon dia per demá

D. Mar- Gracias mil per la finesa

Tots. Perque passi un felis sant

Enr. (á Yren.) Casi be tinc la esperansa

qu' ants d'un mes serém casats.

D. Mar. y Irene — Gracias mil per la finesa
Ants d'un mes serém casats.

Per (á Mar.) Si ns casém com jo desitjo
tot será felissitat

Tots — Tots plegats venim á darli
los bons dias per demá

D. Mar. — Gracias mil per la finesa

Tots — Perque passi un felís any.

(Apareix Mr. Groch.)

Mr. Groch — Buenas noches.... Buenas noches....
(cremat perque ningú respón) A mi nadie contestar?
(veyen que tampoch contestan) (Perret quizá haberles dicho
que mi llevar los gegants?)

D. Mar. — Ningú contesta
tot'hom fá 'l mut.

Mr. Groch — ¿Porque callarse?;
responda algú.

Tots — No mereix que li contestin
aquells que já á insultat pron.

Mr. Groch- No ser cierto; mi negarlo.

Tots. Si senyó.

Mr. Groch- (fort) No.

D. Mar- (mes fort.) Si senyó.

Mr. Groch- (Yo conozco ser perdido
todos ser contra de mí.)

D. Mar- Es precís que tot'hom canti
ja qu'estém tots reunits.

Roch- Ab discursos y promesas
volgué á la noya engañyá

Irene- Y ab tot y volgué á la vostra
se volia ab mi casar.

Traballadoras- Volguent també fe'l tenorio,
no bastantli un amor sól,
á nosaltras may nos deixa
viure un moment en repós.

Traballadors (rient) Ja, ja, ja; vaya uns ingleso!.

Sr. Arcis. Si que's massa senyó Groch!.

Roza- Si hasta á mí, moltas vegadas
me mirava de reüll.

Sr. Arc. (amorosa sanglo) Pobre Groch, quina tunyina
si jo ho hagués sapigut!.

Peret - Pero jo qu'estaba alerta
com que soch un bon trampe
vaig armá al ball una trampa
que tot'hom la vá saber.

Tot'hom - L'hi vá armá al ball una trampa
que tot'hom la vá sabé.

Mr. Groch - (Todos junts se han avenido)

Roch - Per - Mar - Irene - ¿ Que li sembla tal obra?

Enr - Ab inglesos no hi vuy tractes.

D. Mar - Aixó si que ´s fé ´ls gegants.

Trabalhadors - Si vaste Don Mariano
no acaba tants embolichs,
(per Mr. Gro.) ahí vaivem perdonarlo
pero avuy, no será aixís.

Peret. No perdoni semblants actes

Trabalhadoras - Ni semblants atreviments.

La Aricis (D'aquesta no'n surt ab viola)

Yrene Pobre mister!

Rosa Pobre inglés!

Tot'hom - Per favor Don Mariano
tots plegats li demanem

que tregui al inglés de casa

Mr. Yerosh. (Si que amigo estoy bien fresch.)

D. Maria. Ja estich tip de sentí queixas
que de tú m' dona tot'hom
jo m' ho creya ó no m' ho creya
pero avuy ja m' ho crech tot;
perque al oir tu que teniam
á n' aquí cita aquests dos (per Irene y Enrich)
jo he vingut, los he sorpresos
pro en lloch de teni un trastorn
he sabut per ells mateixos
qu' ets un fals, qu' ets un traydor.
Quan callas es que tens culpa
y qu' ells tenen la rahó.

Irene (Ó ha dit ell, ja m' ho temia)

Rosa (Ja ho entench.)

Sr. Ocris. (Ja veig lo com.)

Enrich. Ja está vist, aquests inglesos
son la meva perdició.

D. Mar. Ab aixó;
al Enrich dono la noya

(á Mr. Gro) Y ab tu ja no's casará.

Irene — Gracias pare

Enrich — Gracias

Tothom — Gracias

nos alegrém d'aquest càs.

D. Mar — Ademés vuy que's celebrin

los tres casaments plegats

y anirém á remullarho

tots á Sant Miquel del Fay.

Tothom — Gracias gracias, la alegria

es mol gran en'quets moments

D. Mar. (á Mr. Groch) — Y tu, vésten dessegnida

que á casa no't hi vuy mes

Mr. Groch — Mi no sé de que hacer mangas

tirándome así al carré.

Tot'hom (ensenyant la porta á Mr. Groch) — Vesten vesten dessegnida

que á'n aquí no't hi volém.

(Mr. Groch se'n vá)

D. Mar — (á Arc.) Ara aneu tu y la Rozeta

á preparà aixó allá dins.

(Dr. Arcis y Roza s'en van ab la tanta y tot lo que hi hi.)

(á tots) y ab alegria nosaltres
seguinme tots á'n amí
que oblidaŕm de bona gana
tot lo que aquí ha succehit
brindarém pels tres casoris
y pel meu sant, ab desitj.

Tothom Que oblidaŕm de bona gana
tot lo que aquí ha succehit
brindarém pels tres casoris
y pel seu sant, ab desitj.

(se'n van tot'hom)

Mutació

Quadro últim.

Sant Miquel del Fay - cascadas al fondo - Gent de tota mena esperan la arri-bada de la colla -

Escena primera

Gent - Brego. Sr. Arcis - Rosa -

Declamat.

Paisà 1er Diu que venen diugas collas
" 2ont ¿D'homens?
" 1er Y un' altra de noys.
" 3er Si qu' armarián xirinola!
" 4t Vols di?
" 1er Lo criat del senyó
així ho ha dit.
" 4t Lo agutsil?
qui'n plaga!

Paisà 2on — Are bé

Sr. Arcis (apareix ab Rosa de bracet) — Ola noys.

Paisà 1er — Vritat que son llargas collas?

Sr. Arcis — Llargas.

Paisà 1er (als altres) — Veyém. (segueixen fingint parlar

Sr. Arcis (baixan al prosceni. á Rosa) — Es que 's prou;
á cinquant' anys agafarmi!
¡Que 'n saben las donas!...

Rosa. — Boig!...

Sr. Arcis — Tot lo mal vé d'aquell vespre,
¿sabs?

Rosa — Ja vols teni rahons?

Sr. Arcis — Ja t'enfadas?

Rosa — Escbá

Sr. Arcis — Tonta!;
axó son bromas, jo 't toch!

Rosa (mal humor) — Jo sí penso que ab la Marieta
y en Peret hi ha tant amor!...

Sr. Arcis — Bé, no ploris.

Rosa — Y ab l'Enrich
y la senyoreta!...

Sr. Arcis — Da ... Donchs
mes nos estimém nosaltres.

Rosa — Cá!

Ser Arcis — ¿Perqué?

Rosa — Si ets tan vellot.
(Sen solte aguantaba capas
y are se ín casat.... capots.
Res, que hi farem; consolémla.)
(amor) Tant que 't estimo!....

Rosa — Aquells dos
matrimonis, son felissos!.

Sr. Arcis — També ho som nosaltres

Rosa — Prou!

Sr. Arcis — Si per tu fora capás
de fe malvé un regidó;
y hasta... de deixá l'emplego.
(va pera ferli una caricia) ves si 't estimo

Rosa (retirantse) ¡Talás!.
(Si aixó es la lluna de mel:
d'aquí ~~cinquanta~~ vint anys...) Ola Roch.

~~Roch~~

(Roch apareix

Escena II.

Dits - Roch - luego Marieta - Peret - Enrich é Irene

Roch - Altre cap de mala cara.
Sa. Arcis - Aixó no es rè. ¿y aquells dos?
Roch - Miratels. (Per Marieta y Peret que apareixen.)
Sa. Arcis - Ola Peret;
Rosa (á Mar.) ¿Que tal com aném d'amors?
Peret Bé; per are....
Roch - Senyó Enrich!..
Marieta - Senyoreta!.. ¡ola Roch!
Enrich (á Ros. Sa. Arc. y Roch) Ja fa una hora ó potser més, que us estém buscan per tot.
Sa. Arcis I l'amo?
Irene Es anat á rebre
Peret. Saben en que penso?
Tots - No.
Peret. Que encare no fá dos mesos tot hom estaba rabiós y que avuy casats y alegres reunits nos veyém tots.
Sa. Arcis - Tots nó, que us en falta un.

Irene_ L'ingles?

Sr. Arcis_ Esclá

Tots L'senyó Groch.

Enrich. Per Deu no 'm parlén d'inglesos
(mirán per tot.) que 'm agafa tremoló.

Rosa Ja no hem de fe créu al amo.

Peret. Massa que la portém tots.

Irene. Y encare no hem sapigut
qui va fé creu, alla vora
de la professó.

Enrich Es estrany.

Peret. Ami m' ha dit sempre l' cor
qu' ho debia fé l' inglés.

Irene ¿Pro com vá saberho?

Peret. Oh!....

Sr. Arcis_ Jo no he pogut descobrí
encare, qui 'es l' talós
que vá fé canvie l' gegant.

E. Marieta ~~Enrich~~_ ¡Quina trama!... ~~[illegible]~~!

Roch_ (veyent que tots los del poble s'agrupan á un costat.) ¿Que 's alló?

Rosa Que hi ha hagut?

Peret Tot'hom hi corra

Irene ¿Veyám que 's?

Tots- Sí; anemhi tots.

Rosa- Esperemse que s'acostan.

(S'acosta 'l grupo ab Mr. Groch al mitx que fá tontinas- Porta 'l traje del primer acte)

Irene (sorpresa al veurel) ¿Y are?

Enrich (" ") Que veig?

Tots- (" ") ¡Mister Groch!

Escena III

Dits- Mr. Groch- luego D. Mariano.

Mr. Groch- ¿Estar aquí Don Mariano?
vengo á demaná un favor.

Peret. No senyó.

Mr. Groch- Mi querer verle
por eso yo venir sol.

Alguns- (Que volobrá?.)

Peret- Sol? s'equivoca

Mr. Groch- Digo que ser cierto, donots.

Marieta (~~á Per~~ per Mr. Groch) ~~(~~ (¡Bona pessa té al telé!)

Peret. Li dich que no ha vingut sol:

~~Marieta (á Per~~) (
ha vingut ab una turca.

Mr. Groch- Mi no tener relacions

(Lo Dr. Aucis, aixi que ven á Mr. Groch se queda parat y se 'l mira sempre ab atenció marcada.)

Tots. (rient) Ja, ja ja, ja!...

Roch— Prou que 's veu.

Enrich— Ja us ve á enredá?

Irene—Rosa— ¡Pobre Grioch!

Sr. Arcis— (Me sembla que no m' enganyo,

jo he vist aquets pantalons.)

A veure tombis.

Mr. Grioch— (fentho) Jo tombo

Sr. Arcis— Camini.

(Mr. Grioch, camina con lo gegant.)

Tots. (¿Que será axó?)

Sr. Arcis— Si, si; no hi ha dubte....

Tots— Que 's?

Sr. Arcis— Si tambe anaba de tort...

axí mateix.... com va are.....

Peret— (abansant á Arcis) Pro que 's?

Irene (") Que?

Enrich— ~~Rosa~~ (") Que hi ha de nou?

Rosa— (") Esplícat!

(en aquest moment apareix

D. Mariano. Sr. Arcis regentlo:)

Sr. Arcis (á D. Mar- / enaanslo)

Escena IV.

Dits_ D. Mariano_

Eh!; Don Mariano!
vingui... corri....

D. Maria_ Bé; que vols?

Sr. Arcis_ ¿Sab qui li va aixafá ls nassos?

D. Mar. ¿A mí? ningú.

Sr. Arcis_ No, no;
al gegant, home, al gegant.
Qui l' vá fé caure!...

Mon. Groch (entenentho) (¡Gran Dios!..)

Marieta Ja ho entench ell era á sota...
Peret Es clá; y la conversació
que vam tení, vá sentirla:
~~per xa~~ aigua fe crém.
Irene (á Enrich) Ja ho veus donchs.

D. Maria ¡Tant de bo qu' ho sapiguès!
que 'n li faria uns de nous
á 'n éll.

Sr. Arcis (per Groch) Aqui 'l té; no s' ~~ho entretingui~~ torbi

Tots (sorpresos) ¡Ell!

Sr. Arcis_ (á D. Mariano / y fent lo barbó) ¿Vol que me 'n cuydi jo?.

Mr. Groch (espan-tat) ¡Ay!
D. Mar. (determinada) ¡Arcis!
Mr. Groch — (Todos saberlo!...)
D. Maria — ¿Es diguera ts tu?
Mr. Groch — ¡Perdon!

X

Peret. Y perdonil Don Mariano.
Irene. Si papá
Roch — Pobre ninyó!
D. Maria. Nada; si tan m' ho demanan...
Tots — Si; tornemlo á péndre
D. Maria (á Mr. Groch) Donchs
ja tornas á está ab nosaltres,
pero ab una condició
Mr. Groch — Decir.
D. Maria — Que no vuy que 't barallis
ni que may armis rahons.
Mr. Groch Mi estar de veras contento.
Peret Vol ~~[illegible]~~ dí alegre. (intenció)
Roch — Massa y tot.
Enrich — Y are n' ha de baltár una

del seu pays.

Tots – Apa donchs.

Música

Mr. Groch – (canta inglés) L'ánech que habém dit
l'hem mort per fé un téch
sense haberi hagut
cap espeternéch.

Tots – Sense haberi hagut
cap espeternéch.

–

Mr. Groch – (ballant la giga) Yés, Yés,
mi ser inglés

Tots – ([illegible]) Yés, yés
peró tot no hi és.

–

Mr. Groch – Mi beber despues
el vino del bot
y per vénrer més
li begut ab got.

Tots – Y per béurer més
l'ha begut ab got.

–

Mr. Grock (baltàn) Yés, yés.

mi ser inglés.

Tots- Yes, yés,

però tot no hi és.

—

Tots L'ànech que habém dut
l'hem mort per fé'm tech
sense haberi hagut
cap espeternèch

—

Mr. Grock (baltàn) Yés, yés.

mi ser inglés.

—

Tots- Sense haberi hagut
cap espeternech.
S'ha begut despues
tot lo vi del bot
y per beuren mes
l'ha begut ab got.

—

Mr. Grock (baltàn.) Yes, yés,

mi ser inglés.

Tots- I per béurenne més
l'ha begut ab got.

—

Mr. Gyroch- (ballant) Yes, yés.
Tots- Ell prou diu que:- Yés,
pero no hi es tot.

—

— Declamat. —

Tots- (mica ballant) Bravo! ¡Viva l' garbo!... ¡Olé!....
Paisà 1er. S'acostan.
D. Marianno (alegre) Ja son aquí
Peret- Es veritat; sento música.
(se sent música lluny)
Roch- Anémtos á rébrer
Irene Enrich,
que no l' veus? (Per Mr Gyroch que salta content)
Mr. Gyroch- Mi ser contento
ser hoy un dia felis
Paisà 2on. Fem'tos lloch
" 4t. Tots en darrera
Alguns- I quina colla, jo t flich!
— (Rato d'espera)

— Escena V. —

Dits — Traballadors — Noys — Traballadoras — vestits ab trajo de 'ls que van à Sant Medí — Entran primé las músichs — després las Noys y luego 'ls demés — Tots formats — La música 's col·loca á un costat y á mida que entran los demés, fen evolucions, toca — Lo qui porta la bandera arriba à caball —)

— Música —

Noys — Nostra mare es Catalunya,
nostra pàtria, ~~tot~~ lo mon,
lo traball nostra esperanza,
y 'l progrés nostres blassons.
De la terra catalana
som l'orgull, com á bons fills;
y ab amor ella 'ns nomena: —
— los obrés del porvenir.
Perque veu que nostres brassos
may, jamay, cauhen cansats;
com tampoch de nostres llavis
las cansons s'~~acabará~~ acaban may.

Nostra mare es Catalunya,
nostra pátria, tot lo mon;
lo traball nostra esperanza
y'l progrés nostres blassons.

Homens- Nostras armas son las eynas,
lo traball es nostre fort.
y'l progrés es la bandera
que 'ns acull y doná valor.
Es la hermosa Catalunya
nostre potent arsenal,
y lo nostre crit de guerra
és y será sempre :-¡avant!.
Si quan passa un hora bona
del traball mos allunyém,
al torná á empunyá las eynas
lo coratge encare es més.
Nostras armas son las eynas
lo traball es nostre fort,
y'l progrés es la bandera
que 'ns acull y 'ns doná valor

Declamat.

(Se divideixen en grupos, tot hom figura parlar – Animació natural.)

Per (á un grupo) L'arribada ¿ha estat felissa?

Rosa (" ") Esperada ab gran anhel.

Un (á Ros.) També ho era per nosaltres.

Sr. Arcis (á un grupo) Y per nosaltres també.

D. Mar. (á tots) Are que estem reunits
escolteume.

Alguns – Si; escoltém.

D. Mar. Desd'avuy lo tenyi Groch
ha promés portarse bé;
l'hem perdonat ¿y vosaltres?

Tots – Bueno, també 'l perdoném.

Mr. Groch – Mil gracias. (Ser la primera
vez, que una cosa 'm surt bien)

D. Mar. – Al mateix temps vos presento
al Enrich, que 's gendre meu;
~~ab el tendrem~~ será puy digne directó.

Tots – Cregui que 'ns en alegrém

(lo felicitan tots)

D. Mar. (á Arcis donantli un puro) Vaja avuy per la alegria
á qui 'n tens un de senré

Sr. Arcis – Ay! jo ja que puch ben dir
que may, may, he estrenat res
fins are que só casat.
¡quins estrenos!... encenem.

Enrich — Gracias mil amichs; creyéu
que 'm sento plé d' emoció
per l' afecte que 'm mostreu,
afecte que trovareu
també en mi en tota ocació.
Y no l' afecte de un dia
concebit per mesquins plans;
sinó aquell que á tots nos guia
fill d' aquella simpatia
que 'ns uneix com catalans.
Ja may en mi un enemich
trovareu; en lo meu rostre
veureu sempre l' d' un amich;
si algun dia he de sé rich
no ha de se ab la suor vostre.
Ballém donchs y divertíns
já que aquí hem vingut per 'xó;
mostrám per tots los motíus
que si al traball som actíus
som prudents en la expanció
que 'n tant la fàma retrunya

sens trobar qui hi posi encall;
diten per tot allá hont s'allunya:
-que los fills de Catalunya
ne son los fills del traball.

Peret.- Viva l'Enrich!

Tot'hom- ¡Viva... viva!...

D. Mar.- Apa noys, que la ballen?

Alguns- Ja está dit.

Altres- Una sardana

Mn. Gro- Mi no ballarla

Roch- Perque

Mn. Gro- Porque la ballé hacer tiempo
llevando al coll al hereu

D. Mar.- Que comensi la musica

Enri- Avuy tots están contents.

(s'arman parellas pera ballar
la sardana.- Comensa aquesta
acompanyada del coro que
segueix, mentres alguns encénen
fochs de bengala darrera de
las cascadas.- Un s'enfila al

al cap de munt ab una bandera
que dirà "Los fills de Catalunya".
Mol moviment y animació natural.)

Música.

Tothom

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1006199910